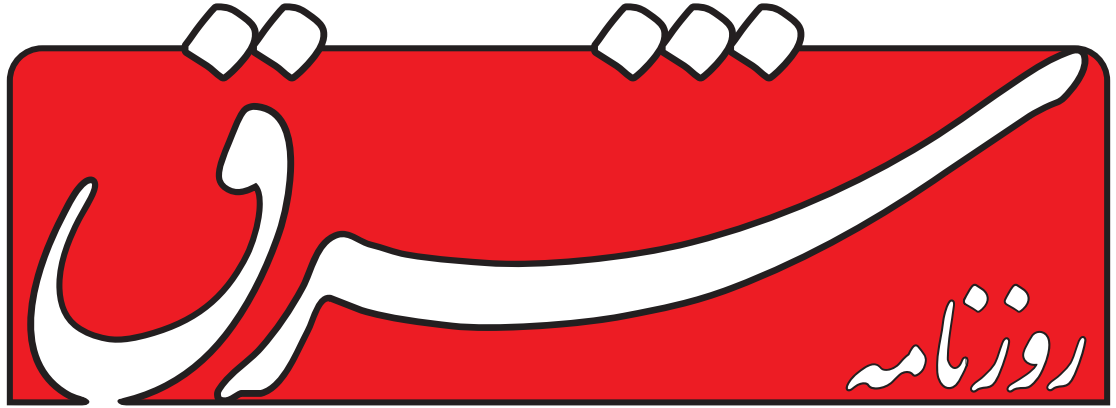

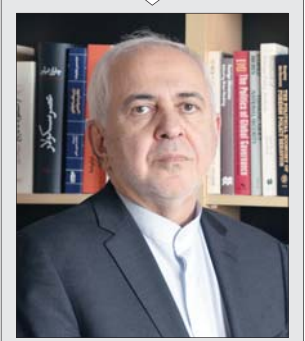
گوروش احمدی

دیپلمات‌پیشین

سه‌شنبه ۱۶ مرداد ۱۴۰۳
۱ صفر ۱۴۴۶
۶ آگوست ۲۰۲۴
سال بیست‌ویکم
شماره ۴۸۹۶
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

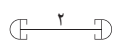

روزنامه

خبیر مهم ظریف درباره زمان اعلام فهرست نهایی کابینه پزشک‌یان

تمام خبرها در فضای مجازی و رسانه‌های دروغ است

در «شرق» امروز می‌خوانید: کتاب گالری گلستان رونمایی شد • محسنی اژه‌ای: آمار ورودی به زندان‌ها در ۳ ماه ابتدایی سال کاهشی بوده است • کمر خمیده راه‌آهن زیر قیمت‌گذاری دستوری

گزارشی از مواجهه غیراصولی با منابع صندوق‌های بازنشستگی تحت عنوان مسئولیت‌های اجتماعی

حاشیه‌های ناتمام صندوق‌ها

واکنش دستگاه دیپلماسی به حواشی چند روز اخیر و نقش میانجی‌ها برای کاهش شدت پاسخ ایران به ترور اسماعیل هنبه:

قانع پاسخ می‌دهیم

این گزارش در صفحه ۳ بخوانید. عکس: پیمان قالی‌ایرانی

یادداشت

از کدام در وارد شویم؟!

حسین حقگو

کارشناس اقتصادی

دکتر نیلی، اقتصاددان برجسته‌شورمان، اخیرا در دو مقاله به مهم‌ترین چالش‌های امروز ایران پرداخته و ضمن اشاره به سه ضلع «ناترازی‌های مالی و زیست‌محیطی»، «وضعیت خطیر روابط خارجی» و «شکاف‌های عمیق اجتماعی و فرهنگی» این آخری یعنی رویکرد اجتماعی و ترمیم شکاف دولت و مردم را به‌عنوان کم‌هزینه‌ترین راه برای شرفروای اصلاحات دانسته و به دولت چهارم توصیه کرده است از طریق گفت‌وگو با سه گروه، پشتوانه و حمایت اجتماعی لازم برای اصلاحات اقتصادی را که نیازمند دولتی قوی و «اراده کامل و تمام‌عیار همه ارکان سیاسی کشور است»، فراهم کند: ۵۰ درصدی که در انتخابات شرکت نکردند، دیگر بازیگران نظام حکمرانی و بالاخره با آتانی که به رقیب ایشان رای داده‌اند. ایشان در پاسخ به این سؤال که «با حفظ کدام ترکیب دولتی از سه مسئله اصلی کشور، می‌توان به حل سومی پرداخت؟» می‌نویسند: «اگر بخواهیم با حفظ تحریم‌ها و حفظ شکاف‌های اجتماعی به سراغ اصلاحات اقتصادی برویم، به لحاظ سیاسی و اجتماعی امکان‌پذیر نخواهد بود... و نقطه شکست بسیار خطرناک تاریخی محسوب می‌شود»، همچنین اگر «با حفظ ناترازی و شکاف اجتماعی به سراغ حل مسئله تحریم‌ها برویم... نظام حکمرانی ناچار به دادن امتیازات زیادی به طرف مقابل خواهد شد، چراکه در ضعف اقتصادی و ضعف سرمایه اجتماعی به سراغ مذاکرات رفته است». در نتیجه تنها یک راه می‌ماند و آن این است که «اگر با حفظ ناترازی‌ها و حفظ شرایط تحریم، تنها با اصلاح رویکرد به سراغ ترمیم شکاف‌های اجتماعی حرکت کنیم، چنین رویکردی می‌تواند با هزینه کم، یک زمینه مناسب میان حکومت و مردم به وجود آورد. این البته ظرافت‌هایی دارد که در اینجا به آن نمی‌پردازم» (بعید است منظور ایشان از تغییر رویکرد، رفع فیلترینگ چند سایت و شبکه اجتماعی و کاهش تعداد

مبتنی بر هم‌رنگی، همسانی و نظم و انضباطند و تکثر، تنوع، خودساختگی و خودسامانی در آنها به سختی پذیرفته می‌شود. - گفت‌وگوکردن با بخش‌های مختلف جامعه و بازیگران نظام حکمرانی چنان‌که ایشان به عنوان راه‌حل به آن اشاره می‌کنند، طبعاً امر کلامی و گفت‌وگویی در شکل مباحثه‌ای نیست بلکه به رسمیت شناختن آن دیگری و تأمین حقوق و منافع آن در چارچوب امکانات و محدودیت‌هاست. چنان‌که داگلاس نورث این گفت‌وگو و تبادل منافع را بین دو گروه ائتلاف مسلط و جامعه چنین صورت‌بندی می‌کند که «مهار خشونت با قبول حدی از خلق رانت در ائتلاف مسلط» و «اعتمادی فراگیر نسبت به نهادها و ایجاد رضایت اجتماعی» برای تحمل سختی‌ها در جامعه است. طبعاً برای انجام چنین امری در سطح جامعه باید وجود و فعالیت نهادهای مدنی و صنفی و سیاسی نمایندگی‌کننده این منافع به رسمیت شناخته شود. - رفع تحریم‌ها و گشایش در سیاست خارجی در نبود حمایت اجتماعی و وجود ناترازی‌ها برای نظام حکمرانی پرهزینه فرض شده و پس از ترمیم شکاف اجتماعی قرار داده شده است. (البته در نوشته ایشان بر اهمیت رفع تنش‌های خارجی بارها تأکید شده است. از جمله «تنش‌های خارجی، چنانچه قرار باشد شکل پایدار به خود بگیرد... فشارهای سنگینی را به جامعه وارد خواهد کرد... هیچ کشوری نمی‌تواند اساس نظام حکمرانی خود را در بعد بین‌الملل بر استمرار شرایط جنگی و انزوا اقتصادی بگذارد) اما به نظر می‌رسد با توجه به گره‌خوردن این مسئله با حیات ملی و قرارگرفتن کشور در لبه بحران‌های بزرگ منطقه‌ای و جهانی، فارغ از اصلاحات اقتصادی، حل بحران سیاست خارجی اولویت اول و تمام کشور است.

یادداشت

رود زندگانی بر عرصه‌های خشکیده

عبدالحسین طوطیانی

پژوهشگر کشاورزی

از هنگامی که آقامحمدخان قاجار، تهران را به عنوان پایتخت خود برگزید، دامنه‌های جنوب البرز مورد تهاجم صاحبان مال و منال و قدرت قرار گرفت. دامنه‌هایی که نقاش چیره‌دست هسنتی‌بخش طی میلیون سال با قلم صنعش بر این بوم کشیده بود. اکنون به هر سو بنگری جز انبوه ساختمان‌ها و برج‌های سر به فلک کشیده به‌خصوص در این محدوده نمی‌بینیم. برج‌هایی که پای نامحرمانه و کل‌آلود خود را به مدد خلاف‌سازی‌ها، تا اندرونی آن برداند. اما در این طبیعت فرسوده سال‌هاست مجتمعی سر برور کرده که به شیوه‌ای متفاوت خون زندگی را به جریان انداخته است.

برای عمل جراحی دریاچه قلب، چند روزی میهمان بیمارستان قلب جماران شدم. مجالی که دریاچه تازه‌ای نیز بر نگاه به پیرامونم گشود. جمعی از فرشتگان برگرفته از جراحان زبردست و کم‌نظیر کشورمان تا کارگران ساده آن در یک هارمونی منسجم، نایبستا و عاشقانه در تلاش شبانه‌روزی رساندن خون حیات به قلب‌های کم‌رمق هم‌وطنان‌شان هستند. تلاشی که یادآور ترنم جویبارانی بود که میلیون‌ها سال بر این بوم زیبا، بر مرغان عشق همخوانی داشتند. جویبارانی که برابرنه به تمامی تنوع در این دامنه، خود را ازرانی می‌داشند. در این دریاچه گشوده پرستاران در ماراتنی خستگی‌ناپذیر در بخش‌های فوریتی و دور از کانون خانواده، همچون آن جویباران بر گرد تن رنجور بیماران حلقه زده‌اند.

با مشاوره کرده‌اند، چه‌بسا خود را در سلک مرثیه‌خوانان خشکیدگی آن هم قرار دهند. گرچه در این مدت جناب پزشک‌یان و در رویکردی امیدوارکننده برای اصلاح ساختار اجرایی، مجال اندکی داشته‌اند. اما امیدواریم به تدریج و به کارگزاران عاشق این مرز و بوم که به کار خواهند گرفت باور فوریت‌هایی چه‌بسا پرشتاب‌تر از کار یک جراح را در عرصه وظایف‌شان نهادینه کنند. کارگزاران آینده باید باور کنند که اگر یک جراح یا پرستاری قدری درنگی کند، تنها جان انسانی به خطر می‌افتد. اما خطای راهبردی سازمان‌هایی از قبیل محیط زیست و کشاورزی و... پیامدهایی فاجعه‌بار و جبران‌ناپذیر برای نسل‌های پرشمار آینده خواهد داشت. نسل‌هایی که اگر با شکم‌های گرسنه هم بیایند از فاجعه‌آفرینان اثری نخواهند بود.

برای مرور گذرا و آن هم در انبوه ناکارآمدی‌های ساختار اجرایی کشور، این پرسش متبادر می‌شود که چنین کانون‌هایی چگونه هنوز می‌توانند تداوم ظنیی از زندگانی بر عرصه‌های آسیب‌دیده باشند؟ به‌طور قطع وجود مدیریتی توانمند و برابری‌سالارانه، نیروی انسانی مردمی و شایسته و درک فوریت در دستیابی به کارکردها،

برگزیده‌ها

روایت یک فرزند‌پذیری

خداحافظ الی

گزارشی درباره جایگاه تازه‌تأسیس معاونت راهبردی

ظرفیت کلیدی پاستور چهاردهم

استعفا و فرار «شیخ حسینه» پس از تشدید اعتراضات

سقوط دولت بنگلادش

سیاهان برای رسیدن به لبک نخبگان کار سختی دارد

فلسفه پرتغالی برای فوتبال ایرانی

توصیه‌هایی به وزیر آینده فرهنگ و ارشاد اسلامی

توافق‌سازی و میانجیگری

گزارشی از نشست نقد و بررسی کتاب «صادق هدایت: مرگ در پاریس» ناصر پاکدامن

تنهایی دم مرگ

یادداشت

دلیل حمله به عارف

منصور مظفری

وکیل پایه یک دادگستری و فعال رسانه‌ای

سوکمندانه باید اعتراف کنیم که در سپهر سیاسی کشورمان، بی‌اخلاقی بیداد می‌کند؛ به‌ویژه زمانی که در مرحله گذار قرار داریم و مثلا مقرر شده دولتی جدید در رأس کار قرار گیرد. بالطبع هر دولتی که بنیاست تشکیل شود، جنبش نیروها به شکلی خواهد بود که با رئیس آن دولت از نظر فکری و رفتاری در تعارض نباشد. اختلاف سلیقه امری محترم و محتوم است، ولی در عین حال برخی نباید انتظار داشته باشند دولت چهاردهم و رئیس آن، به‌ویژه در حلقه اول خود، افرادی را به کار گمارد که هیچ نشانی از وعده‌ها و سلوک رئیس‌جمهور ندارند. این مقدمه کوتاه را عرض کردم تا بگویم انتصاب آقای دکتر عارف به سمت معاون اولی ریاست جمهوری، به این دلیل صورت گرفته است، زیرا رئیس‌جمهور، آقای دکتر پزشکیان، در او صفات و رویکردهایی را دید که اولاً با مشی نگر نخست دولت همخوانی دارد و ثانیاً تبلور شعارها و رویکردهای زمان تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری است. برای نمونه، رئیس دولت چهاردهم در جای جای تبلیغات و نطق‌های خود بر پرهیز از دعوای بی‌حاصل سیاسی تأکید داشت؛ زیرا معتقد بود مردم از این دعوای خسته شده‌اند و در عین حال این رویکرد حلال مشکلات متعدد کشور نیست. نکته جالب اینجاست که قبل از آنکه آقای دکتر پزشکیان کاندیدای ریاست جمهوری شوند و در ایام تبلیغات چنین شعارهایی را مطرح کنند، دکتر عارف در غالب موضوع‌گیری‌های خود، بسر پرهیز از دعوای سیاسی تأکید داشته و...

انالله و انالیه راجعون

برادر ارجمند جناب آقای علی ربیعی

درگذشت برادر ارجمندتان، سردار محمد ربیعی را تسلیت می‌گویم.

روح آن مرد بزرگ شاد و اجر و صبر نصیب شما و بازماندگان.

سید مصطفی تاج‌زاده

نخست‌وزیر وقت هند، با اعلام وضعیت فوق‌العاده و تعلیق آزادی‌ها از ژوئن ۱۹۷۵ تا مارس ۱۹۷۷، با فرمان حکومت کرد.

۳۳ صفحه ایمه‌در صفحه ۸